

ingen tilbage overhovedet. Men vi glæder os over det, der er.

Nu har jeg nævnt nogle af de positive ting. Jeg vil godt tage en enkelt ting med, som er omtalt i bemærkningerne, nemlig at der nu ned-sættes en arbejdsgruppe. Vi har arbejdet hårdt for, at der i hvert fald som det mindste kom en arbejdsgruppe, som skal se på, hvad man skal gøre ved udlændinge, som opholder sig i Danmark og ikke er statsborgere her i landet, og som begår kriminalitet.

Vi håber, at den arbejdsgruppe hurtigt vil afgive sin betænkning, således at vi kan gennemføre en ændring af lovgivningen her i Danmark, så der bliver mulighed for at udvise udlændinge, som vedvarende begår kriminalitet i Danmark, som begår kriminalitet af personfarlig karakter – vold, voldtægt og tilsvarende – og som dermed viser, at de ikke har noget ønske om eller har til hensigt at føre en kriminalitetsfri tilværelse i Danmark. Det er også et skridt i den rigtige retning. Vi havde gerne set, at vi allerede i dag havde lovgivet, men et udvalg, som kan være vejen til lovgivning, er da bedre end ingenting.

Så har jeg sagt, hvad vi glædede os over. Der er også noget, vi er utilfredse med i lovforslaget.

Vi synes, det er forkert, at politiet nu fratages de opgaver, det har haft i forbindelse med udsøgning og afhøring af asylansøgere, og at man lægger opgaven over til Direktoratet for Udlændinge. Vi har ikke noget imod at ændre ting, hvis man er overbevist om, at man får en orden, der fungerer bedre, men hvorfor ændre noget, der virker tilfredsstillende? Og det kan vi jo konstatere at det gør. Man skriver i enighed fra Per Sørensen-udvalget, at den hidtidige sagsprocedure har været tilfredsstillende.

Man konstaterer også, at den orden, man lægger op til, hvor politiet skal fratages disse opgaver, vil give mindre fleksibilitet i tilfælde af, at der f.eks. kommer en stor tilstrømning af asylansøgere, så det synes vi er forkert, og det vil vi selvfølgelig tage op under udvalgsbehandlingen og eventuelt stille ændringsforslag til det.

Vi er også utilfredse med og uenige i den del af lovforslaget, der går på, at der nu skal være en treårig forsøgsordning i Københavns Lufthavn i Kastrup, hvor udlændinge, der skal sendes hurtigt ud af landet, får mulighed for at få en rådgivning fra Dansk Flygtningehjælp. Den rådgivning kunne man lave lige så godt ved at have et fortrykt A4-skema eller to sider trykt på

30, 40 eller 50 sprog, som udleveredes til den enkelte, som prøvede at komme ind i Danmark, men som altså ikke får ønsket opfyldt og normalt skal udvises i løbet af nogle få timer eller måske lidt mere. I hvert fald er vi bange for, at dette vil medføre en forsinkelse af proceduren, og det synes vi ikke er hensigtsmæssigt.

Så savner vi en hel bunke. Lad mig nævne i stikordsform, at vi godt ville have haft, at fingeraftrykket omfattede alle – altså også gruppe C – vi ville godt have, at retskravet for de factoflygtninge blev fjernet, vi ville godt have, at den periode, hvor man kan inddrage opholdstilladelsen, blev udvidet fra 3 til 7 år. Jeg skal ikke nævne de to, tre sidste punkter, for de blev omtalt den 4. april, men jeg kan sige, at vi i forbindelse med udvalgsbehandlingen og betænkningen vil stille nogle ændringsforslag.

Vi vil give udtryk for de punkter, vi er utilfredse med, i betænkningen, men vi vil selvfølgelig ved den endelige afstemning under ingen omstændigheder stemme imod dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Helge Adam Møller nævnte i sin ordførertale nogle områder, hvor de nuværende regeringspartier havde skiftet holdning inden for de seneste år. Jeg skal ikke gå nærmere ind på fingeraftryksdiskussionen – den kommer jeg tilbage til i min ordførertale – men blot nævne det, som hr. Helge Adam Møller lagde vægt på, nemlig at man ikke havde villet gå ind for, at man skulle kunne tilbagekalde en opholdstilladelse, hvis der inden for et vist tidsrum skete en ændring af de forhold, som udlændingen havde opnået opholdstilladelse på baggrund af.

Det forstår jeg simpelt hen ikke, vil jeg gerne sige til hr. Helge Adam Møller. Jeg har altid læst udlændingeloven sådan, at den 2-års-frist, der var tidligere, og som senere blev til en 3-års-frist, gjaldt for alle, der havde fået opholdstilladelse i Danmark; såfremt det grundlag for opholdstilladelsen, som den var opnået på, faldt bort, blev opholdstilladelsen ikke fornyet.

Jeg opdagede så efter nogle års arbejde med flygtningeforhold, at denne regel aldrig nogen sinde var blevet håndhævet, ej heller af borgerlige justitsministre. Det spurgte jeg om flere gange og fik at vide, at det gjorde man ikke.

Hvis der havde været borgerlige justitsministre, som havde foreslået den pågældende regel håndhævet, havde der ikke været nogen modstand fra radikal side, men ingen borgerlig